

nogenlunde lige saa vanskelige Kaar som de Sønderjyder, hvem der gennem disse Lovforslag bydes en Støtte. Jeg ved godt, at disse Mennesker har deres Ejendomme prioriteret paa en anden Maade end Sønderjyderne; dernede har man ikke den høje Gæld, som vi har her oppe. Men for mange af disse Folks Vedkommende er Forholdet jo det, at de har den ene Prioritet ovenpaa den anden fra den Gang, de købte Ejendommene, og under de Forhold, vi nu er inde i, er den sidste Prioritet jo intet værd.

Det vilde være en Lykke for alle, om der kunde findes en Form for at afvikle disse Prioriteter, men afvikle dem paa en saadan Maade, at Hjemmene kunde bevares. Det er først og fremmest til Gavn for dem, der har Ejendommene; men det er ogsaa til Gavn for det hele Samfund, for det er jo et stort nationalt Tab, naar store Parter af Erhvervslivet skal lægges øde. Der gaar meget tabt, naar en ny Mand kommer til; det er noget, vi alle kender. Naar et Erhverv gaar økonomisk til Grunde, sker der Tab af Samfundsværdier, som det tager Aar at faa oprettet.

Jeg tror ikke, at man fra Samfundets Side vil tabe synderligt ved at forsøge at gennemføre en Lovgivning overfor disse Folk af tilsvarende Art som den, man nu tilbyder Sønderjyderne. I vor Tid har Hjælpen fra Statens Side overfor Borgerne taget en anden Form, end den havde tidligere — hver Tid har jo sine Former. I den Landbrugskrise, vi havde i Begyndelsen af det 19de Aarhundrede, viste det sig nødvendigt for Staten i mange Tilfælde at hjælpe Erhvervene direkte. Siden under vanskelige Forhold fik vi de landøkonomiske Forskudsforeninger, som vel ogsaa bragte deres Tid Hjælp, og som vel afbødede nogle Vanskeligheder den Gang. I vor Tid er Staten inde paa at hjælpe sine Borgere ved at yde Statsgaranti for solidariske Laaneforpligtelser, og jeg vilde synes, at dette var en Form, hvorunder man ogsaa kunde komme de erhvervsdrivende, der er kommet i Vej i disse Aar, og som nu har ulykkelige og vanskelige økonomiske Forhold, til Hjælp.

Staten har jo gennem Boligfundslovgivningen stillet store Garantier for den Del af Erhvervene, det der drejer sig om, og den har overfor Storindustrien stillet Ekspportkreditter til Raadighed — alt sammen gavnlige Foranstaltninger. Jeg vil gerne bede om, at man vil undersøge Muligheden for at finde en Form for Hjælp overfor

de erhvervsdrivende, jeg her taler om, og jeg henstiller til den højtærede Indenrigsminister og til det Udvalg, der skal arbejde paa den foreliggende Sag, at tage velvilligt og forstaaende paa dette Spørgsmaal og undersøge, om der er en Mulighed for en Løsning. Jeg tror ikke, det drejer sig om ret store Penge, og jeg vilde jo synes, at man kan begynde smaat. Det er jo ikke til at se, hvorledes det vil udvikle sig, men blot der bliver begyndt rigtigt, gør det ikke noget, at der bliver begyndt smaat. Saa tror jeg, der er Udvej til at hjælpe disse Mennesker ud over Vanskeligheden.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Torsdag den 3. Februar, med Dagsorden:

1) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Lov om Oprettelse af Sønderjyds Hypoteklaanefond.

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 296 af 28. Juni 1920 om Oprettelse af en Laanekasse i Sønderjylland.

Mødet hævet Kl. 3⁵.

60de Møde.

Torsdag den 3. Februar Kl. 1.

Formanden: Ved Folketingsmand Larsen (Bjerre) er modtaget en paa en Generalforsamling af Husmænd i Skanderborg Amt og Bjerre Herred vedtagen Resolution indeholdende Protest mod det her i Tinget fremsatte Forslag til Lov vedrørende Rentebevillinger.

Resolutionen vil blive tilstillet det om nævnte Sag nedsatte Udvalg.